

sygn. akt II W 304/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny

w składzie

Przewodniczący: SSR Alina Jabłonowska

Protokolant: stażysta Natalia Rudnik

w obecności oskarżyciela M. J.

po rozpoznaniu dnia 21 listopada 2018

sprawy A. G. s. T. i M.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

1. prowadząc działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(...) B., nie wpłacał w terminie do 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy na rachunek Urzędu Skarbowego w B. (miejsce popełnienia czynu: Urząd Skarbowy w B. ul. (...). W. S. 19, (...)-(...) B.) pobranych zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r. (czas popełnienia czynu: od 21.04.2017r. do 23.01.2018r.). W związku z powyższym naruszył przepis art. 38 ust. 1 w zw. z art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016r., poz. 2032 ze zm.), w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r., w łącznej kwocie 3.636,37 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

2. prowadząc działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(...) B., nie dokonywał w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy wpłat na rachunek Urzędu Skarbowego w B. (miejsce popełnienia czynu: Urząd Skarbowy w B. ul. (...). W. S. 19, (...)-(...) B.), podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r. (czas popełnienia czynu: od 26.10.2017r. do 26.04.2018r.). W związku z powyższym naruszył przepis art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017r., poz. 1221 ze zmianami), w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r, w łącznej kwocie 15.215,00 zł.

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks.

orzeka

I/ oskarżonego A. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu, a wyżej opisanych w punktach 1 i 2 wykroczeń skarbowych z art. 77 §3 kks w zw. z art. 6 §2 kks oraz z art. 57 §1 kks i za to w myśl art. 50 §1 kks na podstawie art. 77 §3 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych;

II/ zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłaty sądowej i kosztów postępowania przejmując je na rzecz Skarbu Państwa;

III/ zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii (...) Radcy Prawnego K. P. kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt II W 304/18

UZASADNIENIE

Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. oskarżył A. G. o to, że

1) prowadząc działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(...) B., nie wpłacał w terminie do 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy na rachunek Urzędu Skarbowego w B. (miejsce popełnienia czynu: Urząd Skarbowy w B. ul. (...). W. S. 19, (...)-(...) B.) pobranych zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r. (czas popełnienia czynu: od 21.04.2017r. do 23.01.2018r.). W związku z powyższym naruszył przepis art. 38 ust. 1 w zw. z art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016r., poz. 2032 ze zm.), w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r., w łącznej kwocie 3.636,37 zł. tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

2) prowadząc działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(...) B., nie dokonywał w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy wpłat na rachunek Urzędu Skarbowego w B. (miejsce popełnienia czynu: Urząd Skarbowy w B. ul. (...). W. S. 19, (...)-(...) B.), podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r. (czas popełnienia czynu: od 26.10.2017r. do 26.04.2018r.). W związku z powyższym naruszył przepis art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017r., poz. 1221 ze zmianami), w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r, w łącznej kwocie 15.215,00 zł. tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

A. G. zam.: ul. (...), (...)-(...) B. (adres rejestracyjny od 6 kwietnia 2018 roku), od 2011 roku prowadził działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(...) B..

(dowód: dane identyfikacyjne i adresowe osoby fizycznej k. 8-9)

Oskarżony nie wpłacał w terminie do 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy na rachunek Urzędu Skarbowego w B. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r i tak :

- w terminie do 20 kwietnia 2017 roku nie wpłacił kwoty 241,37 zł za miesiąc marzec 2017 roku
- w terminie do 20 maja 2017 roku nie wpłacił kwoty 336,00 zł za miesiąc kwiecień 2017 roku
- w terminie do 20 czerwca 2017 roku nie wpłacił kwoty 447,00 zł za miesiąc maj 2017 roku
- w terminie do 20 lipca 2017 roku nie wpłacił kwoty 447,00 zł za miesiąc czerwiec 2017 roku
- w terminie do 21 sierpnia 2017 roku nie wpłacił kwoty 376,00 zł za miesiąc lipiec 2017 roku
- w terminie do 20 września 2017 roku nie wpłacił kwoty 382,00 zł za miesiąc sierpień 2017 roku
- w terminie do 20 października 2017 roku nie wpłacił kwoty 399,00 zł za miesiąc wrzesień 2017 roku
- w terminie do 20 listopada 2017 roku nie wpłacił kwoty 336,00 zł za miesiąc październik 2017 roku

- w terminie do 20 grudnia 2017 roku nie wpłacił kwoty 336,00 zł za miesiąc listopad 2017 roku
- w terminie do 20 stycznia 2018 roku nie wpłacił kwoty 336,00 zł za miesiąc grudzień 2017 roku.

Oskarżony łącznie uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r., w łącznej kwocie 3.636,37 zł.

(dowód: lista zaległości wraz z odsetkami obliczonymi na dzień 18 czerwca 2018 roku i 5 lipca 2018, oraz zawiadomienie wewnętrzne –k.1,2 i 5)

A. G. prowadząc działalność gospodarczą nie dokonywał w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy wpłat na rachunek Urzędu Skarbowego w B. podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r. i tak:

- w terminie do dnia 25 października 2017 roku nie wpłacił kwoty 650,00 zł za miesiąc wrzesień 2017r
- w terminie do dnia 27 listopada 2017 roku nie wpłacił kwoty 1.795,00 zł za miesiąc październik 2017r
- w terminie do dnia 27 grudnia 2017 roku nie wpłacił kwoty 5.787,00 zł za miesiąc listopad 2017r
- w terminie do dnia 25 stycznia 2018 roku nie wpłacił kwoty 2.177,00 zł za miesiąc grudzień 2017r
- w terminie do dnia 26 lutego 2018 roku nie wpłacił kwoty 1.491,00 zł za miesiąc grudzień 2017r
- w terminie do dnia 26 marca 2018 roku nie wpłacił kwoty 1.579,00 zł za miesiąc styczeń 2018r
- w terminie do dnia 25 kwietnia 2018 roku nie wpłacił kwoty 1.737,00 zł za miesiąc luty 2018r

Oskarżony uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r, w łącznej kwocie 15.215,00 zł.

(dowód: lista zaległości wraz z odsetkami obliczonymi na dzień 18 czerwca 2018 roku, na 5 lipca 2018 r i zawiadomienie wewnętrzne –k.3 , 4 i 6)

Na dzień 21 listopada 2018 roku oskarżony spłacił zaległości w podatku dochodowym, oraz część zaległości w podatku od towarów i usług, pozostała mu do spłaty kwota 8.157,52

(dowód: karta kontowa k. 90-91, lista zaległości wraz z odsetkami na 21 listopada 2018 roku k.89)

Oskarżony A. G. nie był karany, nie przebywa w miejscu zamieszkania, nie zdołano ustalić miejsca jej pobytu.

(dowód: karta karna k.30, odpowiedź na wniosek do Policji o pomoc prawną z 25 lipca 2018r. - k.34-35 pisma z dnia 25.07.2018r. - k. 22,23,24,25,26,, pismo z dnia 26.07.2018r. - k. 31, pismo z dnia 01.08.2018r. - k. 32, pismo z dnia 31.07.2018r. - k. 33).

Sąd dał wiarę karcie kontowej z podatku VAT (k.4, 6,17, 51, 89) , liście zaległości w PIT (k. 2, 5, 18 ,50, 90) danym identyfikacyjnym i adresowym osoby fizycznej (k. 8, 9)wydrukowi z (...) (k. 10 i 88) albowiem sporządzone zostały przez osoby do tego upoważnione , a wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Zgodnie z treścią art. 77§3kks karze grzywny za wykroczenie skarbowe podlega płatnik lub inkasent, który pobranego podatku, w wysokości nieprzekraczającej ustawowego progu, nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu.

Zgodnie z treścią art. 57§1kks karze grzywny za wykroczenie skarbowe podlega podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku. Obecnie podatnik, który zgłosił przedmiot opodatkowania, a jedynie nie wpłaca w terminie podatku (zaliczki na podatek), odpowiada wyłącznie z art. 57, a więc tylko jak za wykroczenie skarbowe, podczas gdy

niezgłoszenie się do podatku stanowi nadal z założenia przestępstwo skarbowe z art. 54kks. Przy czym karalne jest jedynie uporczywe niepłacenie podatku. Problem uporczywości niepłacenia podatku był poruszany wielokrotnie w literaturze i w orzecznictwie.

Zarówno T. G. jak i F. P. wypowiedzieli się, że „uporczywy” oznacza stan utrzymujący się długo, który niekoniecznie musi się powtarzać. Podkreślić należy, że według T. G., którego pogląd Sąd całkowicie podziela „Nie można bowiem uznać za usprawiedliwiające opóźnienie w regulowaniu podatku nie zgromadzenie przez podatnika na czas środków finansowych na pokrycie podatku w terminie. Chodzi bowiem o brak środków na sam podatek, który reguluje się "od czegoś" (dochód, czynności itd.) w sytuacji, gdy istniały środki finansowe na tę transakcję, która jest podstawą opodatkowania. Zła wola podatnika polega tu na tym, że gromadzi on środki na same czynności podlegające opodatkowaniu, a nie interesuje się potrzebą ich posiadania także na podatek od tych czynności, ani nie podejmuje prób skorzystania z dopuszczalnych ulg przy czasowym braku środków, np. z rozłożenia podatku na raty czy odroczenia jego płatności. Uporczywości nie można tu zatem ograniczać, jak na gruncie art. 209 k.k., jedynie do sytuacji, gdy podatnik ma środki na uregulowanie zobowiązania - tu podatku - ale mimo to uporczywie go nie płaci” -T. G. (2): Kodeks Karny Skarbowy, Komentarz, Wydanie IV, LEX2009

Oskarżony miał obowiązek składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu oraz bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, obliczać i wpłacać podatek za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Obowiązki te wynikają z art. 99 ust. 1 i art.103 ust. 1 Ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług

W świetle powyższych rozważań a także przedstawionego materiału dowodowego stwierdzić należy, że oskarżony w sposób długotrwały i konsekwentny nie wpłacał podatku od towarów i usług za okres od września 2017 roku do marca 2018 roku.

Zdaniem Sądu w świetle wyżej przedstawionego materiału dowodowego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. A. G. prowadząc działalność gospodarczą pod adresem: ul. (...), (...)-(…) B., nie wpłacał w terminie do 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy na rachunek Urzędu Skarbowego w B. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r. (czas popełnienia czynu: od 21.04.2017r. do 23.01.2018r.) w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu zaliczek na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń za okres od marca 2017r. do grudnia 2017r., w łącznej kwocie 3.636,37 zł. tj. popełnił wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, oraz nie dokonywał w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy wpłat na rachunek Urzędu Skarbowego w B. podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r. (czas popełnienia czynu: od 26.10.2017r. do 26.04.2018r.) w wyniku czego uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług za okres od września 2017r. do marca 2018r, w łącznej kwocie 15.215,00 zł. tj. popełnił wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks.

Zawinienie oskarżonego nie budzi wątpliwości, oskarżony osiągał dochód i mimo to nie płacił należnych podatków. Z faktu, że nie udało się poborcy podatkowemu wyegzekwować należności (k.29) nie można wysnuć wniosku, że oskarżony z powodu uzasadnionych okolicznościami przyczyn nie był w stanie płacić podatku od dochodu oraz podatku od towarów i usług. Postępowanie nie wykazało, by oskarżonego doświadczył jakiś kataklizm, względnie inna nadzwyczajna okoliczność.

Jak już wyżej podniesiono sprawcy czynów z art. 77§3kks i art. 57§1 kks podlegają karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Art. 50§1 kks stanowi „Jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa albo więcej wykroczeń skarbowych, sąd wymierza łącznie karę grzywny w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu także innych środków za pozostające w zbiegu wykroczenia”. Zaś art. 48§1 kks określa

wysokość kary grzywny za wykroczenie skarbowe, która może być wymierzona w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Orzekając o karze Sąd kierował dyrektywami określonymi w art. 13 § 1 k.k.s., uwzględniając rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, motywację i sposób zachowania się sprawcy, jak również jego właściwości i warunki osobiste oraz sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. W przedmiotowej sprawie, przy podejmowaniu decyzji w zakresie wymiaru kary, jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, że w dacie popełnienia czynu oskarżony nie był karany, oraz, że w większości spłacił jeź zaległe podatki. Okolicznością obciążającą jest natomiast wysokość narażonego na uszczuplenie podatku, długotrwałość działania, a także powszechność tego typu przestępstw. Orzekając grzywnę w wysokości 1200 zł Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, a przede wszystkim zachowanie oskarżonego po popełnieniu wykroczeń skarbowych polegające na spłacaniu zaległości podatkowych.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 624 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.

Z brzmienia powołanego przepisu wynika, iż zasadą w postępowaniu karnym jest obciążanie osoby winnej popełnienia przestępstwa kosztami sądowymi, albowiem przyczyniła się ona do ich powstania. Zgodnie z tym przepisem Sąd może jednak zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia właśnie z taką sytuacją, gdyż sytuacja rodzinna, majątkowa oskarżonego, zwłaszcza fakt, iż zarobione po popełnieniu czynów pieniądze przeznacza na spłatę swoich zobowiązań podatkowych wskazują, że nie będzie on w stanie ich uiścić, dlatego w punkcie drugim sentencji wyroku zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłaty sądowej, zaś kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego
2. Przedłożyć z apelacją lub za 14 dni

B. 13 grudnia 2018 r. SSR A. J.